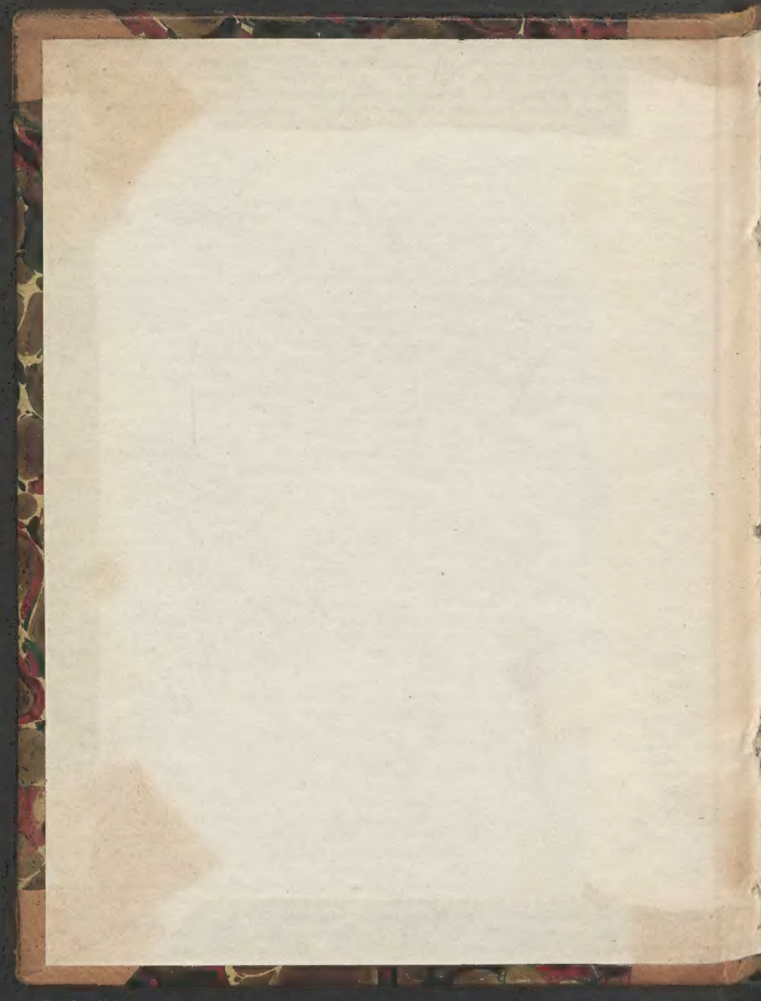
SÁLMA-VAL,

SÁLMA-VAL

við

helgidagalestra í heima-húsum.

Samið hefur

sjera **Grímur** sál. **Grímsson**,
prestur að Barði í Fljótum.

Ásamt með

nokkrum helgidagabænum,

eptir ýmsa merkisplesta.

Kostnaðarmaður **J. Grímsson**.

AKUREYRI.

Í prentsmiðju Norður- og Austur-umdæmisins, af H. Helgasyni

1 8 5 7.

Til lesendanna.

Vegna þess jeg álít „Sálma-val“ þetta betur valið, en menn almennt velja til lesturs í heimahúsum, og það um leið er þægilegt og gagnlegt fyrir þá sem flytja húslestur, þá rjeðist jeg í að láta prenta það í þeirri von, að jeg þar með gjöri alþýðumönnum þægt verk, og að þeir veiti því góðar viðtökur.

Taflan bendir til No. sem hverjum helgidegi tilheyra og eru það sálma No. en ekki blaðsíðu talan sem tilgreind eru; og ekki er heldur ætlast til að sungin sjeu af þeim tilteknu No. fleiri hvert skipti enn hverjum bezt líkar.

Að því leyti sem jeg hefi bezt vit á og jeg hefi borið það saman við ræður Dr. P. Pjeturs-

sonar, finnst mjer það eiga fullt eins vel við þær, eins og Mág. J. Þorkellssonar postillu.

Bænirnar eru eptir ýmsa merkispresta, yfirlesnar af sjera Svb. Hallgrímssyni, sem ályktaði, að ekki væri vert að breyta þeim í neinu, því þær væru góðar; en kaflinn „Farsæll getur verið, þó fátækur sje", er eptir merkisprestinn sjera Jón sál. Jónsson, sem lengi þjónaði Grundar- og Möðruvalla-söfnuðum, og seinast Möðruvalla-klaustursbrauði.

Jeg verð að biðja góðfúsa lesendur að fyrirgefa og leiðrjetta það sem rángt, eður ábótavant finnast kann í kverinu.

Útgefarinn.

Sálma-val

við guðsþjónustugjörð í heimahúsum á öllum helgidögum árið um kring.

1. Sunnud. í Aðv.	fyr.	197, 2, 100, 103.
	ept.	107, 236, 193, 5. v. af 237.
2. —— - —	fyr.	196, 12, 175, 105.
	ept.	224, 173, 219, 233, 3. v. af 187.
3. —— - —	fyr	196, 16, 11, 104, 103.
	ept.	126, 133, 113, 104, 135.
4. —— - —	fyr.	21, 4, 18, 3, 11, 160, 175.
	ept.	126, 193, 8. v. af 174.
Á Jólanóttina .	fyr.	64, 51, 98.
	ept.	55, 66, 5. v. af 57.
Á Jóladaginn .	fyr.	199, 47 60, 56, 98, 59, 58.
	ept.	46, 61, 68, 63.
Á Annan Jóladag.	fyr.	196. 48, 64, 63, 104, 58.
	ept.	68, 103, 2, v. af 115.

Sd. m. J. og N.	fyr.	196, 48, 64, 63, 104, 58.
	ept.	68, 103, 2. v. af 115.
Á Nýársdag . .	fyr.	253, 31, 252.
	ept.	236, 251, 3. v. af 60.
Sd. m. N. og Þr.	fyr.	8,19,51,174, 125, 106,173.
	ept.	126, 193, 181.
1. Sunnud. e. Þr.	fyr.	15, 11, 172.
	ept.	34, 120.
2. —— - —	fyr.	15, 32, 18, 11, 33, 48.
	ept.	107, 309, 166, 3. v. af 187.
3. —— - —	fyr.	8, 51, 108, 146.
	ept.	145, 147, 143.
4. —— - —	fyr.	32, 52, 162.
	ept.	107, 154, 5. v. af 158.
5. —— - —	fyr.	172, 147, 8.
	ept.	130, 150, 151.
6. —— - —	fyr.	196, 21, 117, 197, 6. og 7. v. af 30.
	ept.	115, 119, 114.
1. Sd. í Níuv. f.	fyr.	196, 22, 18, 4, 100, 103.
	ept.	107, 122, 134, 160, 18, 3 v. af 187.

2. Sd. í Níuv. f.	fyr.	16, 106, 105.
	ept.	107, 134, 135.
Sd. í Föstuinng.	fyr.	196, 18, 3, 122, 103.
	ept.	209, 129, 3. v. af 193.
1. Sd. í Föstu.	fyr.	7, 51, 186, 189.
	ept.	186, 194, 192, 3. v. af 193.
2. — - —	fyr.	43, 11, 159, 160.
	ept.	157, 168, 169, 5. v. af 158.
3. — - —	fyr.	142, 51, 155.
	ept.	186, 194 5. v. af 246.
Sunnud. í Miðf.	fyr.	42, 32, 4, 106, 136, 176.
	ept.	185, 270, 204, 6. v. af 251.
5. Sd. í Föstu,	fyr.	197, 47, 113, 57.
María boðan.	ept.	55, 54, 5. v. af 61, 314,
Á Pálmasunnud.	fyr.	142, 98, 175.
	ept.	107, 50, 54, 147, 163, 3. v. af 193.
Á. Skírdag . . .	fyr.	Eins og Sálmabókin tilvís-
	ept.	ar frá 212 til 217.
Á Föstud. langa.	fyr.	Eins og Sálmabókin tilvís-
	ept.	ar frá 69 til 77.
Á Páskadögum.	fyr.	Eins og Sálmabókin tilvís-
	ept.	ar frá 81 til 91.

1. Sd. e. Páska.	fyr.	196, 16, 3, 88.
	ept.	85, 139, 142, 119, 140.
2. — - —	fyr.	200, 18, 19, 8, 11, 187.
	ept.	107, 147, 134, 5. v, af 158.
3. — - —	fyr.	197, 30, 39, 37, 29, 45, 154.
	ept.	107, 159, 155, 194, 149.
Á Bænádaginn .	fyr.	7, 146, 138, 148, 106, 203.
	ept.	144, 141, 143, 145, 237.
4. Sd. e. Páska.	fyr.	197, 19, 27, 29, 99. 103.
	ept.	126, 109, 5. v. af 120.
5. — - —	fyr.	15, 29, 201.
	ept.	107, 205, 5. v. af 237.
Á Uppstigningard.	fyr.	197, 92, 21, 99, 101, 94.
	ept.	5. v. af 56, 93, 4. v. af 101, 2. v. af 115.
6. Sd. e. Páska.	fyr.	3, 97, 99.
	ept.	186, 187, 5. v. af 257.
Á Hvítasunnud.	fyr.	198, 2, 109, 99, 106, 104. 108.
	ept.	107, 103, 2. v. af 105.
Á annan Hvítasd.	fyr.	197, 2, 3, 109, 11, 97, 108.
	ept.	107, 104, 101, 5. v. af 103.
Á Trínitatis . .	fyr.	196, 13, 1, 29, 129.
	ept.	107, 120, 135, 97, 110.

1. Sd. e. Trínit.	fyr.	197, 19, 29, 172.
	ept.	115, 164, 155, 8. v. af 174.
2. — - —	fyr.	199, 16, 11, 194.
	ept.	186, 156, 157.
3. — - —	fyr.	16, 11, 3, 167.
	ept.	145, 141, 147, 149.
4. — - —	fyr.	8, 29, 125, 9, 134.
	ept.	180, 181, 182, 6. v. af 24.
5. — - —	fyr.	200, 4, 42, 29, 158, 176.
	ept.	157, 153, 6. v. af 167, 4. v. af 162.
6. — - —	fyr.	199, 18, 19, 29, 179, 134.
	ept.	107, 182, 183.
7. — - —	fyr.	200, 15, 39, 29, 161.
	ept.	157, 167, 5. v. af 246.
8. — - —	fyr.	200, 8, 11, 125.
	ept.	126, 122, 121, 6. v. af 240.
9. — - —	fyr.	19, 11, 121.
	ept.	191, 204, 6. v. af 255.
10. — - —	fyr.	19, 136.
	ept.	204.
11. — - —	fyr.	199, 8, 106, 122, 173.
	ept.	140, 139, 143.

12. Sd. e, Trínit.	fyr.	18, 15, 11, 108, 103.
	ept.	126, 120, 127, 194, 195.
13. — - —	fyr.	200, 18, 3, 122.
	ept.	123, 134, 191, 184.
14. — - —	fyr.	134, 105.
	ept.	155, 151.
15. — - —	fyr.	32, 11, 41.
	ept.	107, 161, 177.
16. — - —	fyr.	153, 159
	ept.	166, 170.
17. — - —	fyr.	196, 18, 51, 11, 121, 120.
	ept.	186, 51, 54.
18. — - —	fyr.	196, 18, 51, 11, 121, 120.
	ept.	186, 51, 54.
19. — - —	fyr.	7, 108, 139.
	ept.	107, 146, 147, 163, 151.
20. — - —	fyr.	199, 19, 98, 122.
	ept.	51, 125, 4. v. af 131.
21. — - —	fyr.	196, 10, 11, 103.
	ept.	107, 166. 151.
22. — - —	fyr.	18, 3, 106, 182, 139.
	ept.	183, 107, 179, 2. v. af 184.

23. Sd. e. Trínit.	fyr.	200, 9, 121.
	ep .	123, 120, 6. v. af 240.
24. — - —	fyr.	196, 42, 11, 155.
	ept.	157, 163, 195.
Á Allraheil. m.	fyr.	42,11,154,161, 3.v. af 173.
	ept.	77, 166.
25. Sd. e. Trínit.	fyr.	199, 17, 11, 3.
	ept.	147, 149.
26. — - —	fyr.	163, 50, 52.
	ept.	145, 150, 143.
27. — - —	fyr.	173, 174, 3.
	ept.	147, 3. v. af 138.

„Farsæll getur verið þó fátækur sje“,

eptir sjera **Jón** sál. **Jónsson.**

Til að öðlast sanna farsæld, útkrefst hvorki auður nje metorð heims þessa, hvað þá? góð samvizka þvegin með Jesú blóði, hver getur öðlast hana? sá sem með sannri iðran, og lifandi trú

á Jesúm Kristum kemst í náð hjá guði, lætur síðan af öllu vísvitandi illu, en lærir og kappkostar að gjöra svo mikið gott sem honum mögulegt er, slíkur einn er farsæll, hversu fátækur og vesæll sem hann er að líkamans kjörum; já, hann er ánægðari í sinni fátækt, enn stórríkur einn, sem ekki hefur góða samvizku, mitt í allri sinni auðlegð; en þennan dýrmæta fjesjóð — góða samvizku — kappkostar hann þá að varðveita eins og sjáaldur auga síns, því hann veit að tapi hann henni, tapar hann undir eins guðs náð, og á þess von að hrapa úr stundlegri fátækt í eilíft böl og volæði, nema hann geti öðlast hana aptur að nýju, áður enn hann kemur fyrir guðs dóm.

Hvernig fer hann þá að varðveita fjesjóð þennan?

Svar: 1. Eptir það hann eittsinn með sannri iðrun og rjettlætandi trú á guðs son, hefur öðlast hann, varðveitir hann fjesjóðinn á líkan hátt sem hann brúkaði til að öðlast hann í fyrstu.

2. Dagleg iðran fyrir syndirnar, og umfaðman Jesú rjettlætis, er sú aðferð sem hjer til brúka skal, og engin önnur er dugleg.

3. Nú er guðsorða yfirvegun og andaktug bæn, meðöl þau fyrir hverra brúkun að þetta stóra verk framið verður, þar fyrir iðkar hann þau með allri kostgæfni; eptir guðs orði hungrar hann fyrir sálu sína, sem eptir fæðunni fyrir líkamann. Bænin er hans lífslisting, því fyrir hana umgengst hann í anda guð og sinn frelsara, hver umgengni honum er það stærsta yndi.

4. Jesú kvöldmáltíð heldur hann fyrir eina stórhátíð sinnar sálar, þess vegna hlakkar hann til hennar, meir en til alls annars sælgætis, og býr sig til hennar með allra beztu viðhöfn síns hjarta sem hann getur. Yfir höfuð hefur hann fyrir sína lífsreglu þessi Jesú orð: „Vakið og biðjið, svo þjer fallið ekki í freistni“.

5. Hann kappkostar að þekkja þær freistingar, sem hann helzt í netjast, og setja sterkastar skorður fyrir þær sem hann finnur sína náttúru helzt til hnegjast, t. a. m. *a.*, er það óþolinmæði í bágindum hans, móti henni setur hann spegil Jesú þolinmæði, og lætur hana vera sitt augnamið.

b. Er það lokkan til að bæta böl sitt á ó-

leyfilegan hátt, hjer lítur hann og svo til Jesú, sem ekki — þó hann gæti — braut af sjer það ok, sem hans óvinir á hann lögðu, og skyldi hann þá brjóta af sjer þetta ok, sem guð á leggur?

c. Er það öfund til annara, sem betur líður, enn honum sjálfum, hana dempar hann með íhugun síns óverðugleika fyrir guði, sem gjörir hann maklegan jafnvel þyngri kjara enn hann hefur, ef guð vill í dóm við hann ganga.

d. Er það óaðgæzla í orðum og atvikum, hjer á móti setur hann vareygðina yfir sjálfum sjer, og þenkir til Pjeturs orða: „hver hann vill lifa og sjá góða daga, stilli sína túngu og tali ekki flærð með sínum munni“.

e. Er það tilhneging til heimslegs sinnis og holdlegs munaðar, þar á móti er Jesú krossfestingar íhugan, honum kröptugasta meðal, þar hún skuldbindur hann, vilji hann sjer til endurlausnar not af henni hafa, til að krossfesta sitt hold með þess girndum og tilhnegingum.

6. Með þessu sinnislagi leitast hann við að ganga á fram sína lífstíð í heimi þessum, og

auðsýnir þær útvortis kristilegu dyggðir eptir sínu standi við sjerhvert tækifæri.

Hann stjórnar sínu húsi með guðrækni, ef hann er húsbóndi.

Hann er trúr og dyggur í öllum sínum verkum, ef hann er þjenari.

Hann er umhyggjusamur fyrir sinna barna velferð, ef hann er faðir.

Hann er trúfastur og elskuríkur við sinn ektamaka, ef hann er giptur.

Í einu orði:

Hann auðsýnir í sinni trú dyggð, það er: hann lætur trúna á Jesúm, upphvetja sig til dyggðanna, en dyggðina helgast fyrir trúna, og í þessari trú og dyggð stendur hann stöðugur allt til æfiloka og uppsker svo dyggðarinnar og trúarinnar verðlaun í eilífu lífi.

Bæn

á undan húslestri 1. sunnudag í Aðventu.

Ó, þú eilífi dýrðarinnar konungur, drottinn guð allsherjar! hvers hásæti að himininn er, en jörðin

skör þinna fóta; fram fyrir þitt guðdómlega tignar veldi, dirfumst vjer að koma á nálægri náðar stundu, vjer syndararnir — segi jeg — sem daglega inndrekkum ranglætið eins og þurr jörð tekur til sín vatnið; en hvernig sem þessu er varið fyrir oss, drottinn minn! þá komum vjer samt í þeirri von framm fyrir þig, að þú munir enn þá einusinni, leyfa oss að tala við þig í vorum auðmjúkum bænum, og að þú munir þá líka svara oss aptur í náð þinni og miskunsemi. Vjer krjúpum þá fram á vorar ásjónur fyrir þinni guðdómlegu hátign; vjer beygjum vor knje fyrir þjer, þú guð og faðir drottins vors Jesú Kristí! og segjum þjer með hjarta og munni lof og dýrð, heiður og þakkargjörð, fyrir það þú hefur, náðugi guð! látið oss enn nú aflifa eitt kirkjuár, og uppbyrja annað nýtt, hvar með þú hefur sparað oss undir þinni óþreyttri þolinmæði, til iðrunar og yfirbótar. Þú hefur kallað oss fyrir prjedikun þinna heilögu orða og kunnan gjört oss lífsins veg. En æ oss, blindar manneskjur! vjer höfum snúið við þjer bakinu, og ekki andlitinu; vjer höfum — því miður — daufheyrst optsinnis við

þinni náðarkallan; vjer höfum að sönnu lofað bót og betrun, en — guð náði — þar hefur svo lítil raun á orðið allt til nálægrar stundar, svo ef þú vildir nú ganga í skarpan rjett og reikningsskap við oss þræla þína, þá værum vjer allir saman dauðans menn fyrir þjer; en, drottinn! vertu oss öllum náðugur og líknsamur í Jesú nafni, og fyrir hans forþjenustu sakir virstu að fyrirgefa oss allt vort tómlæti og gáleysi, allan vorn andlegan dofinskap, já, allar vorar syndir, smærri sem stærri, vitanlegar sem óvitanlegar, sem vjer höfum nú aðhafst á umliðnu kirkjuári og öllum vorum umliðnu æfistundum, til hugrenninga, orða og verka. Niðursöktu þeim öllum í það blóðrauða haf Jesú Kristí forþjenustu, svo þeirra verði ekki minnst að eilífu. Og nú, herra guð! þetta er vor fyrsta guðsþjónustugjörð á þessu nýja kirkjuári, svo gef oss nú þína náð; gef oss lukku og blessan, að hún megi verða þjer þægileg, en oss þínum börnum sáluhjálpleg. Áhrær vor hjörtu og eyru með náð þíns heilaga anda, að vjer svo vel í dag sem endrarnær hjer eptir, mættum heyra þitt heilaga orð, sem er líf og andi, geyma

það í góðu og siðsömu hjarta, og færa þar af ávöxt í stöðuglyndi. Og þú, vor góði endurlausnari herra Jesú Kristi, sem á þessum degi hjelzt þína konunglega innreið til borgarinnar Jerúsalem, virstu nú að koma til vor þinna veiku barna, með allri þinni náð og blessan; nær vjer höfum þig þá höfum vjer allt, fari þá annað sem það fara vill; kom nú með þessum tímans umskiptum í fullum krapti þíns orðs og evangelíí til þinnar kristilegu kirkju; kom sjerílagi til þessa þíns litla safnaðar með guðdómlegri upplýsing og náðarverkunum; lát engan af oss, þessum þínum sauðum, verða óvininum að bráð, heldur leið oss alla til þess eilífa sauðahússins á himnum; biðjum hver sem biðja kann, biðjið og ákallið guð ásamt mjer, að hann vilji nú gefa sínu orði þann framgang vor á meðal, að vjer fyrir það megum umvendast, leiðrjettast, betrast og að lyktum leiðast til eilífs lífs og sáluhjálpar. Biðjum allir í einingu andans og trúarinnar, segjandi: Abba, elskulegi faðir! faðir vor.

Bæn

á undan húslestri á 1. sunnud. eptir þrettánda.

Drottinn guð, himneski faðir! sem af þinni náð og miskunsemi hefur gefið oss bæði börn og þjenara, vjer biðjum þig, gef oss það hjarta, að vjer göngum fyrir þeim með góðum eptirdæmum, svo að vjer hvorki hneyxlum þau með orðum eða verkum, heldur höldum þeim kostgæfilega til að sækja þitt hús, og heyra þitt sáluhjálplega orð; gef þeim þinn anda og náð, svo sæði þinna heilögu orða geti fært hjá þeim góðan ávöxt. Gef þeim að framganga þjer til lofs og dýrðar, og náunganum til gagns og góða, samt betrunar eflingar í kristilegu líferni, en engum til ásteitingar að vera. Bænheyr oss um allt þetta fyrir Jesúm Kristum þinn elskulegan son, sem með þjer lifir og ríkir í einingu heilags anda, einn sannur guð, frá eilífð til eilífðar. Amen. Faðir vor, o. s. frv.

Bæn

á undan húslestri.

Ó þú stóri og alsvaldandi himins og jarðar kon-

ungur, drottinn guð allsherjar! þú faðir drottins vors Jesú Kristi, og faðir yfir allt það sem börn kallast bæði á himni og jörðu! Á þessari náðarstundu komum vjer fram fyrir þína guðdómlegu hátign, til að offra þjer þakklæti vors munns, þjer, sem ekki aflætur að gjöra oss til góða, hversu óverðugir sem vjer erum, því þín gæzka nær svo langt sem himininn er. Svo sem miskunsamur faðir breytir þú við oss þín óhlýðin börn. Þín augu vaka yfir oss, og þú stjórnar öllu oss til ens sanna bezta; hvert heldur þú lætur oss meðlæti eður mótlæti tilfalla, svo er þinn tilgangur ætíð hinn bezti. Þar hann leiðir oss á hinn rjetta sáluhjálpar veg, og gjörir oss hluttakandi í þíns eingetins sonar afrekuðu sáluhjálp. Ó, að vjer aldrei misbrúkum þinnar gæzku, þolinmæði og langlundargeðs ríkdóm, heldur látum hann leiða oss til yfirbótar. Ó, að þínir stóru velgjörningar mættu uppvekja hjá oss innilegt þakklæti, og hræra oss til að ganga fyrir þínu augliti á sakleysisins og rjettlætisins vegi. Kenn oss, heilagi guð! að yfirvega þau tilfelli, sem oss mæta í þessu lífi, að vjer þar af mættum uppörfast til að hlýða þjer.

í mótlætinu uppörfast til að offra þjer skyldugu þakklæti, sem í mótlætinu til að biðja þig um hjálp, já, í öllum aðþrengjandi nauðsynjum með bæninni að leita þinnar grunnlausu miskunar. Amen.

Bæn
fyrir lestur á helgidögum.

Ó þú eilífi og lifandi guð! hvernig kunnum vjer nógsamlega að þakka þjer, að þú hefur svo náðarsamlega opinberað oss þinn heilaga vilja í þínu orði, til þess vjer mættum læra þar af hvernig vjer skulum geta orðið trúaðir, hreinskilnir og sáluhólpnir. Svo gef oss nú þinn heilaga anda, að hann opni vor augu til að sjá það aðdáanlega í þínu lögmáli; að hann fyrir þitt orð verki og auki trúna í vorum hjörtum, og volduglega hneygi og beygi vorn vilja, að vjer gleðjum oss yfir þínum vitnisburði, og af hjarta treystum þjer og höldum þín orð. Amen. Faðir vor, o. s. frv.

Lofið drottinn allar þjóðir, vegsami og prísi hann allur lýður, því hans nafn er heilagt. Amen.

Bæn
fyrir lestur á Skírdag.

Til þín, drottinn vor og frelsari, til þín, sem sýndir oss föðurinn í sjálfum þjer, til þín, sem ert guð á jörðunni auglýstur, lyptum vjer huga vorum, og finnum sælu vora í umgengninni við þig. Vjer minnumst þín á guðræknis stundunum, á alvöru- og hryggðar stundum lífsins, því vjer vitum og trúum að nafn þitt er það eina undir himninum, sem oss er gefið til blessunar og hjálpræðis. Vjer minnumst þín með samnautn brauðsins og vínsins í þeirri máltíðinni, er þú bauðst öllum játendum þínum að halda í minningu þína. Já, vjer viljum minnast dauða þíns, og boða hann þangað til þú kemur. Hjálpaðu oss að geyma minning þína í hjarta voru, að missa ekki sjónar á þjer, hvað annað sem ber fyr oss. Hjálpaðu oss einnig á þessari stundunni að vera þjer nálægum í andanum, þegar þú kvaddir vini þína í seinasta sinni fyrir dauða þinn, og gjörðir ást þína til mannkynsins sem minnilegasta fyrir þeim, þegar stundin var komin, að faðirinn auglýsti þig, svo að þú auglýstir einnig föðurinn. Láttu end-

urminningu þína helgast í hjörtum vorum og helga hjörtu vor, svo vjer í orði og verki vottum oss þína lærisveina og játendur, svo vjer aldrei gleymum þjer sem keyptir oss dýru verði, aldrei afneitum þjer, sem sjálfur gjörðir hina góðu játningu sannleikans, og hefur kallað oss til frelsis sannleika þíns. Láttu endurminningarmáltíð þína hvenær sem að kemur, helga lífið og blessa oss þess endalok. Láttu þína síðustu bæn fyrir þínum lærisveinum einnig hrína á oss, sem trúum á þig fyrir þeirra orð, svo þegar vjer fáum ekki lengur að samansafnast til endurminningar þinnar í þínu húsi, sem með höndum er gjört, að vjer þá mættum komast þangað, sem þú ert, og sjá þá dýrð sem faðirinn gaf þjer. Blessaðu oss nálæga guðræknis stund. Blessaðu oss í umgengninni, og sameiningunni við þig, og lofaðu oss eins og þeim lærisveininum sem þú elskaðir, að halla oss í trúnni upp að þínu brjósti oss til hvíldar og huggunar, þá er oss nóg, því þegar þú ert vinur vor, og ert með oss þá megnar ekkert móti oss, ekkert fær slitið oss úr þinni hendi. Amen. Faðir vor, o. s. frv.

Bæn
eptir lestur á helgidögum.

Ó, þú trúfasti himneski faðir! lof, dýrð, heiður og þakkargjörð sje þjer sögð og samin af innstu auðmýkt, að þú með hinu allralistilegasta fóðri þíns guðdómlega orðs hefur virðst að hressa, næra og endurlífga vorar sálir; svo lát nú allt það vjer lásum eða heyrðum lesið í vor hjörtu skrifað með guðdómlegum fíngri þíns heilaga anda, og af hönum innsiglað vera, svo það sama ei missum þaðan, og svo þess sáluhjálplegu nota ei á mis förum, heldur að vjer fáum varðveitt það í góðu og siðsömu hjarta, og færum þar af ávögst í þolinmæði, og oss þar af fyrir þínu heilaga augliti um tíma og eilífð gleðjum. Amen. Faðir vor, o. s. frv.

Bæn
á eptir húslestri.

Fyrir þínu guðdómlega augliti, góði guð! krjúpum vjer niður á fótskör þína í dag, og segjum þjer eilíft lof og innilegasta þakklæti fyrir þína marg-

reyndu óviðjafnanlegu ást og mildi, já, ótölulegu velgjörninga, er þú hefur oss aumum og óverðugum auðsýnt allt til nálægs tíma, og sjerílagi fyrir það, þú hefur unnt oss að mega frambera fyrir þig vorar bænir og hjartans andvarpanir, og heyra þig oss aptur andsvarandi í náð og miskun. Þú hefur haldið oss við lífið svo veikar vatnsbólur sem vjer erum og þannig sparað oss einn dag eptir annan til yðrunar og yfirbótar, að vjer sjeum ei varbúnir, heldur viðbúnir, hvenær sem þjer þóknast að kalla oss fyrir dauðann inn fyrir þinn dómstól. Æ, drottinn! hversu skulum vjer endurgjalda þjer fyrir slíkar velgjörðir? lofi þig hjer fyrir andi vor, og lofsýngi þínu nafni, æ og eilíflega.

Með ángurfullu hjarta, já, með tárum megum vjer það viðurkenna, að vjer höfum verið næsta kaldir og dofnir í því að þekkja og þakka þínar velgjörðir; já, rjett tilfinningarlausir í því að þekkja og þakka þínar miskunsemdir, og ekki látið þær laða oss til að að elska þig, af yðrandi og trúuðu hjarta. Æ, vor góði faðir! þessi breytni vor, þetta kaldsinni vort og dofinskapur

ángrar oss, og þar fyrir höfum vjer varpað oss á fótskör þína til að biðja þig, brunnur og uppspretta allrar gæzku og miskunsemdar, að tilreikna oss ekki vorar ávirðingar og óþakklæti, heldur að þú viljir sökum þíns sonar hlýðni, sökum hans friðþægingar, og fyrir hans blóð og dýrstan deyð, fyrirgefa oss vora óhlýðni og þvermóðsku, vort hirðuleysi og dofinskap í því að þekkja og þakka þínar stóru velgjörðir. Mildasti faðir! lát nú þíns sonar friðhrópandi blóð niðurþagga himinhróp vorra ránglætinga, en birg aldrei þín eyru fyrir bænahrópi voru, heldur virztu í náð vorar nauðsynjar að álíta, og send oss þína blessun af himnum ofan bæði til sálar og líkama, þá viljum vjer þakka þjer og lofsýngja þínu heilaga nafni að eilífu. Ó, þú vor sanni náðarstóll og fyrirbónarmaður hjá þínum föður, gakktu nú fram fyrir hans hástól með reykelsi þinnar kennimannlegu fyrirbónar, þíns föðurs — segjum vjer — hvern vjer höfum svo þráfalt styggt og móðgað; bið fyrir oss að hann straffi oss ekki eptir vorum verðugleika, heldur hafi þolinmæði við oss ef ske kynni að vjer leiðrjettumst,

ef skje kynni að vjer snjerumst til hans og gæfum honum dýrðina. Æ, drottinn! vjer vitum ekki hvers vjer eigum að biðja, send þú því þinn góða anda í vor hjörtu, sem þau endurnæri, upplýsi, vökvi og vermi með il sinnar náðar, svo vor guðræknis athöfn í dag sem endrarnær, mætti verða þjer þægileg, en oss öllum sáluhjálpleg. Gef oss vilja, list og krapt til að þjóna vorum guði með hreinferðugu hjarta, og rjettum anda í heilögu bæna ákalli, og sonarlegu trúnaðartrausti. Gef oss krapt og vilja til að deyða allar holdlegar girndir, sem mótstríða guðs vilja og velferð vorra sálna. Gef oss krapt og vilja til að afneita fýsn augnanna og drambsömu líferni, en lifa sparsamlega og rjettferðuglega og guðrækilega í þessum hættu heimi, og vakta upp á sælunnar von og dýrðarinnar auglýsing; þá munum vjer fyrir þína leiðsögn öðlast það eilífa lífið, sem sjálfur Jesús vor friðþægjari, vor bróðir og árnaðarmaður hefur oss áunnið með sínum dauða og friðþægingu; heyr oss hjer um, þú góði verðugi heilagi andi. Amen. Faðir vor, o. s. frv.

Bæn

eptir húslestur á fyrsta sunnudag í Sumri.

Ó þú heilaga guðdómsins þrenning, faðir, sonur og heilagur andi! vjer þökkum þjer af innsta hjartans grunni fyrir þitt heilaga orð og þau háleitu sakramenti, þau náðarinnar meðöl, á hverjum þú fóstrar og nærir vorar sálir til eilífs lífs. Ó, gef að þau mætti hjá oss verða kröptug og ávaxtarsöm, þjer til dýrðar, en oss til eilífrar sálarvelferðar, en varðveit oss fyrir háskasemd vors hjarta og dauðlegum syndum og eilífum dauða. Blessa þú og viðhalt þinni almennilegu kristilegu kirkju, ávaxta og margfalda með henni gáfur þinnar náðar. Varðveittu þinn smurða, vorn allranáðugasta arfa herra, konunginn og hið konunglega hús, einnig ríkisráðið sem og allar kristindómsins höfuðstjettir: kennidóms- valdstjórnar- og hússtjórnar-stjettina. Lát þína kennimenn vera ískrýdda hjálpræðinu. Gjör vora veraldlegu stjettar yfirdrottnara alla að rjettlætisins þjenurum, og auk þá í öllum kristilegum dyggðum. Blessa þú hússtjórnarinnar björg og næringu og allt ærlegt erfiði. Lát ektahjónin elskast í inn-

byrðis falslausum kærleika, gef þeim að ástunda að uppfóstra börn sín í sönnum guðs ótta, og halda þjónum sínum til kristilegrar auðsveipni og hlýðni, svo að bæði börn og þjónar mættu með trú og hollustu heiðra foreldra og yfirboðara. Varðveit og fullkomna hið góða sem þú hefur með sjerhverju þínu barni uppbyrjað. Styrk þú allar guðhræddar og þúngaðar kvinnur. Send hjálp öllum ekkjum og munaðarlausum börnum, og yfir höfuð öllum þeim, sem á einhvern hátt eru þjáðir undir byrði mótlætinganna. Allir kristnir krossberendur sjeu þjer til nákvæmustu aðhjúkrunar befalaðir, gef að sálum þeirra líði ætíð vel. Þín óþreytandi miskun taki alla deyjandi til náðar. Fyrirgef öllum vorum mótgjörðarmönnum og gef þeim að snúast frá sínum vondum vegi. Miskunsami náðugi guð og faðir! varðveit oss frá hallæri, stríði, stórsóttum og hastarlegum dauða. Blessa oss af himni, jörðu, sjónum og skepnunum. Gef oss hita og dögg, kulda og þurrviðri og logn, hvert á sínum hentugasta tíma. Í einu orði: gef oss allt það sem oss er haganlegt til vorrar tímanlegu og eilífu nytsemdar, en afvend

frá oss öllu því, sem velferð vorri er til hindrunar, en þínum vilja gagnstæðilegt. Um framt allt fyrirgef oss vorar syndir og yfirtroðslur, stórar og smáar, fyrir Jesúm Krist, og viðhalt oss í hreinni iðran og rjettri trú, það eptir er vorra fallvöltu lífstunda, svo vjer loksins fullkomlega fríaðir frá öllu illu mættum verða innleiddir til þeirrar eilífu vistarveru, hvar að er gnógt fagnaðarins til þinnar hægri handar, hvar þínir útvöldu munu sýngja þjer, þú heilaga guðdómsins þrenning, faðir, sonur og heilagur andi! eitt eilíft Hósíanna og Halelúja. Amen. Faðir vor, o. s. frv.

Bæn

eptir húslestur á seinasta sunnudag í Sumri.

Almáttugi guð og gæzkuríki faðir! Óendanlegar þakkir sjeu þjer fyrir það góða sem vjer höfum meðtekið af þinni miskunarríku hendi. Óendanlegar þakkir sjeu þjer fyrir þetta nú bráðum afliðna sumar. Ó! hversu dásamlega hefur þú við oss breytt á þessu sumri. Hversu hefur þú ei við oss breytt sem faðir; þú hefur auðgað oss

af landi og sjó; þú hefur látið þína náðar sól yfir oss skýna, en vjer höfum þar á mót opt og gálauslega misbrúkað þínar gáfur, gæzkuríki guð! Ó, hversu opt höfum vjer þánkalaust og þakkarlítið — því miður — meðtekið þínar gáfur. Fyrirgef oss vorn óguðlegleika, vjer viljum, góði guð! framvegis vanda líferni vort. Gef oss góðan og hagstæðan vetur. Gef oss ánægt hjarta og stöðugan vilja til að bera mótlætið, þótt þín miskun láti oss það að höndum bera. Undirbú þú hjörtu þeirra, sem þjer þóknast að burtkalla fyrir tímanlegan dauða á þessum snart í hönd farandi vetri, og gjör þá hæfilega að innleiðast til þinnar dýrðar á himnum. Enn fremur biðjum vjer þig, himneski faðir! lát þitt heilaga orð hreint og klárt meðal vor prjedikast. — Hjálp oss ætíð að vera viðbúnum. Enginn af oss veit hverjum af oss hjer nærstöddum muni auðnast það að fagna næsta sumri, og hver veit nema einhver af oss skilji við þetta líf áður enn fá augnablik eru liðin. Miskunsami góði guð! hjálp oss og styrk oss ætíð viðbúna vera dauða vorum. Þú einn veizt hvenær hann að höndum kemur,

gef oss því að þenkja á þá tíð nær vjer skulum hjer við skilja. Vjer felum oss með öllum vorum vandamönnum og öllum efnum vorum í þína föðurvarðveizlu á komandi vetri. Vertu, ó guð! vor allra guð og faðir í Jesú nafni. Amen. Faðir vor, o. s. frv.

Bæn
eptir lestur á sunnudögum.

Lof og prís og þakkargjörð sje þjer, mildiríki guð og faðir! að þú ljezt oss, sem ráfuðum í vanþekkingar- og villu myrkrum, upprenna fagurt ljós þinna sannleiks orða, kenndir oss að þekkja veginn til eilífrar farsældar, nefnilega: þig einan að vera sannan guð, og Jesúm Krist af þjer útsendan, til upplýsingar, betrunar og frelsis þínum mannskepnum; kenndir oss að þekkja þitt vísdóms ráð oss til leiðrjettingar, þínar ályktanir um oss, vorar skyldur við þig, oss sjálfa og vora meðbræður; kenndir oss að þekkja vora ákvörðun til ævarandi gleði og ánægju, ef vjer að eins hlýðnumst þínum föðurlega vilja, og kappkostum í öllu voru líferni að láta í ljósi ávöxtu verðuga

þinni þekkingu og dýrkun, og trúlega fylgjum vors meistara Jesú lærdómi og dygða dæmum. Ó, að vjer jafnan ljetum oss hugfast, að laga allt vort líf eptir þínu orði og vilja, daglega taka framförum í vísdómi og dygð, í stuttu máli: verða þjer í fullkomlegleika æ líkari, þóknanlegri og verðugri til manna tignarlega nafns og fyrirheitnu fullsælu með sjálfum þjer. Ó, að síst þurfi rætast á oss: að Jesú lærdóms ljós hafi oss skinið, en vjer þó framar elskað vanþekkingar og andvaraleysisins myrkur enn þetta skæra ljós, hvers vegna Jesú af oss vanvirtu orð á síðan skulu dæma oss á efsta degi, heldur að þessi lífsins orð mættu verða þinn kraptur til vorrar sáluhjálpar. Ó guð! þú þekkir það marga, er oss kann að tæla og afvega leiða, vorn vanmátt og vorn breiskleika, þín náð vorkenni vorum vanmætti, og þinn kraptur sje í vorum breiskleika máttugur, Amen!

Hátíða- og helgidaga-bænir,

samdar af
sjera **Einari Thorlacius,**
presti til Saurbæjar í Eyjafirði.

Bæn á fyrsta sunnudag í aðventu.

Drottinn minn og Guð minn! þú sem hefur kennt oss í orði þínu að kalla þig þannig, vjer byrjum nú nýtt kirkjuár í þínu nafni; ó, láttu það verða oss blessað náðarár frá Drottni! láttu það búa oss undir að fagna sem ber komu þinni til vor, svo vjer ekki þurfum að skelfast og kvíða komu þinni til dómsins; láttu oss fagna yfir því, að þú snýr að nýju ljósi þíns auglitis til vor í þínu lífsins orði; lát oss gleðjast við það, að þú, vor rjettlætis sól, vilt halda áfram að ljóma inn í sálir vorar og láta Guðs birtuna skína kringum oss í skammdegis húmi þessa heims, svo það verði vel vegljóst á veginum, er vjer eigum að feta eptir þjer til þíns föðurs og vors föðurs á himnum. Vjer heyrum svo margar annarlegar og tælandi raddir í heiminum; æ! láttu þá þína blíðu hirðisrödd láta svo fagurt í eyrum vorum, að vjer elskum hana og

aðhyllumst eins og þeir, sem eptir langan útlegðar hrakning fá að koma heim aptur í sitt föðurland, og heyra þar sitt lengi eptirþreyða og yndislega móðurmál — það lífsæta mál, sem faðir vor á himnum bauð þjer að tala og kunngjöra oss börnum sínum (Jóh. 8, 43. 12, 49, 50.); — með það komst þú ofan úr dýrðinni, drottinn og lærimeistari vor! það eptirskildir þú oss í orði þínu fyrir ljós á vorum vegum og lampa vorra fóta; æ! láttu það verða oss orð eilífs lífs, kröptugt fyrir trúna oss öllum til sáluhjálpar; láttu oss þekkja í því rödd vors himneska ástvinar; láttu oss hjartanlega gleðjast við það, að þessi blessaða rödd hefur aptur samansafnað oss á þessu nýja kirkjuári, að þú lætur það byrja nýja umferð, nýjan náðarhring, og ítreka fyrir oss að nýju það, sem til vors friðar heyrir. Lát þú oss gleðjast yfir því, að þitt náðar- og sannleiks-orð er æ hið sama, þó allt annað breytist; að þú, Drottinn vor! ert enn með oss, eptir loforði þínu; já, að þú, herra Jesú Kristi! ert hinn sami í gær og í dag og eilíflega! þetta sje vor gleði, er enginn fær af oss tekið á þessu nýbyrjaða kirkjuári; þess vegna byrjum vjer

það glaðir í þínu nafni; viljum allt á því gjöra og líða, sem oss er skylt og úthlutað í þínu nafni; viljum á því lifa og líka deyja, ef Guði vorum svo þóknast, í þínu nafni, í föðursins, sonarins og heilags anda nafni. Amen.

Bæn á jólum.

Lof og dýrð og óaflátanleg þakkargjörð sje þjer, eilífi kærleikans Guð og faðir! fyrir þá ljóss- og gleði-hátíð, er þú ljezt öllum heimsins ættkvíslum upprenna með fæðingu þíns eingetins og elskulega sonar Jesú Krists! hann, sem er ljós heimsins, geisli dýrðar þinnar og sönn ímynd þinnar guðdómsveru.

Eins og faðirinn beygir sig niður að sínu fallna barni, til að reisa það á fætur aptur, þannig hefur þú, faðir miskunsemdanna! ekki einasta litið niður til vor af hásölum dýrðar þinnar, heldur hefur þú sjálfur vitjað vor í syninum, og auglýst þig oss í honum sem föður kærleikans. Hjartkæri faðir! lofaður og vegsamaður sjert þú fyrir þessa þína beztu gjöf, þessa hátíðlegu jólagjöf, sem kórónar, helgar og hátignar allar aðrar þínar góðar gjafir! Ó, ef þú hefðir átt nokkuð æðra og

betra til, þá hefðir þú gefið oss það. Ó, hvað værum vjer, hver og einn, án þín, ó Jesú! þú heimsins líf og heimsins ljós, vort líf og vort ljós! vjer, sem erum í ætt við Guð, og þó svo furðanlega háðir dauðlegleikanum og undir syndina seldir. Ó Jesú! þú sem afklæddist þinni guðdóms tign og tókst á þig þjóns mynd, þú himneski gestur, þú dýrmæti frelsari og friðþægjari allra, sem meðtaka þig í trúnni og elska þína tilkomu, velkominn vert þú oss, vor blóðtengdi bróðir! þú blessaða barnið Jesús! velkominn ver þú í vor vesælu hús og hjörtu. Værir þú enn þá lítið barn, þá vildum vjer bera þig í faðmi vorum, nú viljum vjer tilbúa þjer vistarveru í hjörtum vorum; þar vilt þú, góði Jesú! búa fyrir trúna, og þú skalt ekki einasta vera gestur, heldur konungur hjartna vorra. þú einn skalt drottna þar yfir oss. Ó þú, sem sjálfur fæddist í fátækt svo hógvær og af hjarta lítillátur, þú munt ekki fyrirlíta vora andlegu fátækt, vora ófullkomnu tilbeiðslu, vort veika barnakvak. þú munt ekki ganga fram hjá neinu eymdar inni, sem ákallar þitt heilaga nafn. þú getur verið oss öllum allt,

því í þjer býr öll fylling guðdómsins. þú hefur nóg til handa öllum, þú heilagi Guðs! nóga náð í heiminum, nóga sælu í himninum, því þjer er gefið allt vald bæði á himni og jörðu. Fæðst þú enn í dag í allra vor hjörtu; því árangurslaust ljómar þessi ljóss-hátíð yfir oss útvortis, nema Guðs birtan þinnar dyggðar og dýrðar ljómi inn í hjörtu vor, og ljómi aptur út frá þeim yfir allan lífsferil vorn. Ó, lát þú því, heilagi og helgandi andi Guðs! þessa blessuðu barnanna hátíð gjöra oss, fyrir bróðerni vors nýfædda Frelsara, að sannarlegum Guðs börnum. Ó þú, sem yfirgafst dýrð þína og gjörðist oss í öllu líkur, að undantekinni syndinni; þú, sem gjörðist líkur oss í kjörum fæðingarinnar, í veikleika barnæskunnar, í nauðþurftum og freistingum lífsins, lát þetta sannfæra oss um það, að þess vegna getur þú sampínst öllum eymdum vorum! Lát oss alla vera glaða í þjer í dag, því í dag ert þú fæddur oss; í dag er það augljóst orðið, hvað Guð er: að hann er kærleikurinn; í dag er það einnig augljóst vorðið, hvað ákvörðun mannsins er: að vjer skulum verða Jesú líkir. Ó, hver gleði er því sem

vor gleði! hvern fagnaðar boðskap gat engill Drottins fært oss betri? Ó, kenn oss, allsherjar Guð og Drottinn! verðuglega að vegsama þig með hinum himnesku hirðsveitum fyrir þetta þitt mikla dásemdar undur, þetta þitt mesta miskunarverk, að þú gafst oss soninn. Lát öll jólaljósin ljóma honum til dýrðar. Lát hvert hjarta vera hans vel þóknanlegt musteri. Lát hvert Guðs hús verða æ fyllra og fagurskipaðra af þeim, sem tilbiðja hinn eina og sanna Guð í anda og sannleika. Ó, þú faðir vors Drottins Jesú Krists, þú friðþægði faðir vor allra í honum og fyrir hann, æ! hjálpa þú oss að lifa, líða og sigra í trúnni á Guð, opinberaðan í mannlegu holdi. Láttu það vera vora óbifanlegu trú og lífsætu von á öllum vorum útlegðar vegi: að þú sem gafst oss soninn, munir vissulega gefa oss allt gott með honum. Æ! hænheyr þú oss um þetta, þú sem að ert Guð yfir öllu blessaður að eilífu. Amen.

Bæn á Skírdag.

Ó hve opt og innilega býður þú oss að koma til þín, Drottinn vor Frelsari og Sáluhjálpari! til að

öðlast hjá þjer hvíld og endurnæringu handa vorum hreldu og þunga þjáðu sálum. Þú hefur lofað að reka engann frá þjer, sem til þín kemur. Þú vilt virðast að vera þar mitt á meðal, hvar tveir eða þrír eru saman komnir í þínu nafni. Já, þó það væri ekki utan einn, sem vildi elska þig og halda þín orð, þá vilt þú með þínum himneska Föður til hans koma, og vistarveru hjá honum gjöra.

Þú samansafnaðir þínum fáu ástvinum umhverfis þig á þínu síðasta æfikvöldi. Þú gjörðir þá ógleymanlega endurminningar máltíð elsku þinnar og þinnar friðþægjandi pínu og dauða. Þú gafst öllum sjálfan þig, sem elska þig og trúa á þig. Þú gafst oss öllum kristnum mönnum þitt hold að eta og þitt blóð að drekka. Alla þína veru og verðskuldan gafst þú oss. Ó, hve innilega, hve yndislega vilt þú þar sameinast oss, svo að þú getir orðið eitt með oss og vjer eitt með þjer, eins og þú og faðirinn eruð eitt. Þessa baðst þú svo heitt þinn himneska föður í þinni síðustu hjartnæmu bæn. Vjer finnum viðkvæmt til þess, Frelsari vor! að hjá þjer er gott að vera. Til

þess finnum vjer bezt og blíðast þegar vjer krjúpum niður að altari friðþægingarinnar, að hinum andlega náðarstólnum, hvar trúin meðtekur þig í meðölum náðarinnar, meðtekur og tileinkar sjer alla þína verðskuldan, allan krapt þinnar friðþægjandi pínu og dauða, já, meðtekur þig sjálfan til fyrirgefningar syndanna! Ó, gef oss að minnast þessa verðuglega, að minnast þín með elsku, trú, hlýðni og sáluhjálplegri von! Lát oss þá minnast þess, að vjer erum þar ekki einasta hjá þjer, í þínu húsi, heldur gestir við Guðs borð, hvar allir náðar velgjörningar Guðs í Jesú Kristó eru framreiddir oss! Ó! allt gott er þá til reiðu handa oss; æ! að vjer hefðum þá einnig allt til reiðu handa þjer, allt vort hjarta ofurgefið þjer í trú, hlýðni og kærleika! Lát oss aldrei gleyma þjer, aldrei slíta oss úr þinni sameiningu, aldrei afneita þjer nje frá þjer falla, því þú einn hefur orð eilífs lífs; í þjer einum er lífið og sáluhjálpin. Vertu hjá oss, Drottinn! vjer viljum vera hjá þjer, vjer viljum fá að hvíla við þitt bróðurlega brjóst, svo vjer öðlumst andlegan krapt til að bera krossinn eptir þjer, til að vera hlýðnir, trúir og þolin-

móðir eins og þú allt til dauðans. Vjer viljum halda heilaga minningu pínu og dauða Drottins vors, þangað til hann kemur að kalla oss upp í dýrðina til sín. Vjer viljum meðtaka brauðið og svala oss á kaleiknum, sem þú lætur rjetta að oss, Drottinn vor! og trúum því óefanlega, að vjer meðtökum þar sjálfan þig, oss til rjettlætis, vísdóms, helgunar og endurlausnar. Ó! lát oss æ verðugar og verðugar, æ betur og þjer velþóknanlegar vera þína borðgesti, þegar vjer meðtökum brauð lífsins og kaleik friðþægingarinnar, kaleik hins nýja náðarsáttmálans í þínu blóði, til fyrirgefningar syndanna! Og loksins þegar vor þreytta sál er ferðbúin að flögta úr sínu líkamlega hreysi, gef oss þá þessa lífsætu rjetti fyrir veganesti; gef oss þá sjálfan þig fyrir leiðtoga og Frelsara í gegnum hinn dimma dauðans dal, unz vjer fáum að drekka af nýjum vínviðar ávexti með sjálfum þjer í dýrðinni þíns Föðurs. Bænheyr oss, guðdómlegi Frelsari! fyrir sakir alls, sem þú leiðst og gjörðir fyrir oss, þína dýrt endurkeyptu frelsingja! Amen.

Bæn á Föstudaginn langa.

Vjer höfum þá í dag leitað oss athvarfs og hælis undir krossi þínum, Frelsari vor! Vjer sjáum þar hina grátlegustu sjón, að þú, hinn saklausi og alleina rjettláti, mátt þar kraminn og krosssfestur kveina og kvarta undan syndaranna miskunarlausu meðferð á þjer, já, mátt þar bera vorar og alls heimins syndir, þegar þú, sem ekki vissir af synd, varst gjörður að syndafórn fyrir oss. Vjer sjáum þig þar, einasta lífið og lífs vonin vor, útgefa lífið fyrir oss. Vjer sjáum þig þar, ljós heimsins, hulinn myrkrum dauðans. Vjer sjáum þar makt myrkranna beita sínu guðlausa veldi gegn þjer. Vjer sjáum þar gjörvalla náttúruna hylja sig myrkrum, svo enginn sólargeisli gat lýst lengur yfir Golgatha. Vjer sjáum þar hið mesta undur, sem skeð hefur í tímanum: að Sonur Guðs deyr á einum krossi. Ó þú fjall dauðans! hvers kross er það, sem þú ber? hvers blóð er það, sem drýpur niður á þig? Ó! það er blóðið Jesú Guðs Sonar, sem hreinsar oss af öllum syndum. Þú barst ekki einasta, góði Jesú! vorar syndir á þínum blessaða líkama, heldur barst þú oss alla í þínu elsku-

ríka hjarta Ó hvað sjón þessi verður oss þá aumum syndurum huggunarsamleg! oss, sem hvergi finnum sálum vorum hvíld tilreidda, fyr enn vjer nemum staðar hjá þjer, sem dóst fyrir syndir vorar, og uppreist oss til rjettlætis, fyr enn vjer sjáum náð hins friðþægða rjettlætisins gullstafa niður til vor frá Jesú krossi, og innhella friði Guðs í vor sundurkrömdu hjörtu. Blessaður sjert þú, Frelsari vor! fyrir þá heilögu kærleikans fórn, sem þú, eilífi æðsti prestur! frambarst vor vegna fyrir Guð með sjálfum þjer! Ó, gef oss náð, tíð og krapt að fórna þjer aptur á mót öllum oss, að deyja frá því, sem deyddi þig, sem er syndin, en lifa í Guðs vors sameiningu og velþóknan; þá verður dauði vor eins og þinn, inngangur frá dauðanum til lífsins, frá myrkrunum til ljóssins, frá líðan og stríði til dýrðar og sælu.

Ó, þar eð þú hlautst að líða þetta og innganga svo í þína dýrð, saklausi og heilagi bróðir! æ, því skyldum vjer þá ekki miklu framar, syndararnir, hljóta gegnum margskyns hörmungar að innganga í Guðs ríki? Lát þetta innblása oss óbifanlegri þolinmæði. Lát oss ætíð líta upp til

þín á krossinum, hvar þessi orð í mannraunum vorum átakanlegast áminna oss: lærið af mjer! og lát oss síðan líta frá Golgatha upp til þín í dýrðinni við Guðs Föðurs hægri hönd, svo vjer sjáum hvert leið þeirra liggur, sem hjer hafa með þjer, ó Jesú! barist góðri baráttu og sigrað undir þínum merkjum. Ó, fögur er nú kóróna þín, dýrðkrýndi Konungur kristni þinnar! og þú hefur einnig lofað oss fögrum sigurkransi, sem með þjer líðum og stríðum; æ! gef oss þína guðdómlegu náðar aðstoð til þess, að vjer fáum sælan sigur úr býtum borið og hið eptirkeppta hnossið höndlað! Amen.

Bæn á Páskum.

Lofaður sjert þú, eilífi lífsins og ljóssins Faðir! sem útleiddir af gröfinni hinn mikla hirðir sauðanna Drottinn vorn Jesúm Krist; lofaður og vegsamaður sjert þú, mikli Guð! sem hefur endurfætt oss til lifandi vonar fyrir upprisu Jesú Krists frá dauðum! þú gefur oss eina ljóss-hátíð annari ljómafegri: þú hefur með upprisu þíns sigurfræga Sonar velt öllum þunganum af hjörtum vorum; svo inn í þau ljómar nú eintómis gleðiljós frá

hans opnuðu gröf. Broddur dauðans er nú brotinn, myrkur grafarinnar er nú horfið, lífið og ódauðleikinn er nú leitt í ljós; með þessari sigurhrósshátíð vors guðdómlega lífsins hertoga er það fullsannað, að þú, Faðir hans og vor! ert mikill Guð í ráðum og máttugur í athöfnum. Ó þú gleðilega lífs- og ljóss-hátíð! hvernig getum vjer haldið þig verðuglega, nema gjörvallur hugur vor nemi staðar hjá þjer, Drottinn dýrðarinnar! Æ, helgaðu til þess hjarta vort, upplýstu til þess skilning vorn, gjör þú reiðubúinn til þess anda vorn; láttu oss leggja það á hjarta í dag, að öll vor lífs- og sáluhjálparvon er innsigluð með þinni dýrðlegu upprisu. Án hennar væri trú vor ónýt; án hennar værum vjer enn þá í syndum vorum; án hennar ættum vjer engan sælan sunnudag, helgaðan dýrð og dýrkun Drottins vors, já, án hennar hefðum vjer enga óbrygðula von; því án upprisu Jesú Krists frá dauðum væri ekki orð hins eilífa lífsins komið til vor. Nú ljómar það æ síðan inn í hjörtu vor og útum allan heiminn. Nú er það æ síðan sá lífs- og gleði-brunnur, sem sprettur upp til eilífs lífs. Nú er það full-

sannað, sem oss öllum mest áríður: að þú, ó Jesú! dóst fyrir syndir vorar og ert upprisinn oss til rjettlætis. Nú er það fullsannað, sem oss alla mest gleður: að Guð er vor friðþægði Faðir; að oss er opnaður nýr og sáluhjálplegur vegur að föðurhjartanu á himnum, og að Guð var í Kristi og friðþægði heiminn við sjálfan sig fyrir Soninn. Nú er það einnig ljóst sem sólin: að þú, ó Jesú! ert upprisan og lífið. Þínir hátíðaklæddu ljóssenglar hafa ekki einasta boðað oss að þú lifir, heldur hefur þú sjálfur sagt, himneski sannleikans munnur: eg lifi, og þjer skuluð lifa, já, skulu lifa hjá þjer og öllum þínum endurleystu, óútsegjanlega sælir í dýrð þinni. Ó, veri því þessi þín blessaða upprisuhátíð innsiglað himnabrjef fyrir hinni óforgengilegu, óflekkuðu og óvisnanlegu arfleifð, sem geymist Guðs börnum á himnum. Veri hún sú óformyrkvanlega sól, sem uppljómi fyrir oss allt, sem er myrkt og ráðgátufullt í lífi þessu. Veri hún oss himneskt já og amen frá honum, sem drottnar í hæðum, upp á allt, sem þú, ó Jesú! hefur afrekað oss. Veri hún rjett sem signetshringur á hendi hins haldinorða Guðs, sem full-

vissi oss um það: að þú, sem hefur lífið í sjálfum þjer, og gefur lífið hverjum sem þú villt, viljir leiða alla með þjer, sem á þig trúa og þjer trúlyndir eptirfylgja, gegnum dauðann til lífsins; já, að þú viljir gjöra alla, sem þolinmóðlega með þjer líða, óumræðanlega dýrðlega með þjer. Ó, hjarta vort á ekki nóg rúm fyrir alla þá gleði, sem inn í það útstreymir frá þinni opnuðu gröf, Drottinn vor og Guð vor! Sála vor er gagntekin af undrun, og tilbiður þitt heilaga nafn með ununarfyllstu gleði og innilegustu þakkargjörð. Æ, lát oss aldrei gleyma því, að þú birtist ekki utan vinum þínum eptir upprisu þína; þess vegna hafa engir aðrir not af hennar lífsætu ávöxtum, utan þeir, sem trúa og treysta orðum þínum, elska og aðhyllast þig, sem sinn sálar ástvin og Frelsara, tilbiðja þig sem sinn Guð og Drottinn og eru hollir og dyggir þegnar í ríki þínu. Vjer viljum því einkanlega biðja þig um það í dag, himneski Faðir! að þú með þínum heilaga anda viljir upplýsa svo sálir vorar, að vjer fáum rjettilega þekkt krapt Jesú Krists upprisu, svo að vjer með því mættum styrkvir og stöðugir verða í sannri og líf-

andi trú til eilífs lífs. Ó þú ljós, sem ljómar fram af myrkrinu; ó þú líf, sem fram gengur af gröfinni; ó þú Frelsari mannkynsins, sem sigraðir dauðann; ó þú ljós, líf, Frelsari! tak þjer bústað í hjörtum vorum, því þau eru þín eign! Amen.

Bæn á hinn almenna bænadag.

Ó þú mikli og miskunsami Guð feðra vorra! „þú ert miskunsamur og líknsamur Guð, þolinmóður, gæzkuríkur og trúfastur“ (2. Mós. b. 34, 6.). Þín miskunsemi varir í þúsund liðu við þá, sem þig óttast og þín boðorð varðveita; þess vegna erum vjer nú niðurkropnir að þínum miskunar fótum, á þessum almenna bæna- og betrunar-degi, til að biðja fyrir sjálfum oss og öðrum. Vjer höfum svo margt að gjöra yfirbót á, svo margt að biðja um, svo margt að þakka fyrir. Hjarta vort úthellir sjer í bæn fyrir þjer, mikunsami Guð! fyrir bræðrum vorum og systrum og ástvinum nær og fjær. Kærleikans Guð og Faðir! minnstu þeirra allra til hins bezta. Láttu þinn heilaga og helgandi Anda, anda eindrægnis og friðar, anda sann-

leika og rjettlætis, anda ráðs og styrkleika, hvíla yfir voru kæra föðurlandi, yfir sjálfum oss og öllum vorum samendurleystu bræðrum. Ó, komi hann með sinn blíða himna blæ inn í allra hjörtu og híbýli! Þú sem hefur lofað að betrunarfús bæn skuli fá sigrað þig, — ó, virstu einnig að láta bænir vorar geta sigrað þig. Tak þú í þína almáttugu vernd og varatekt vort eigið fátæka og fáliðaða land og gjörvallt föðurlandið; — og skyldu nú þær syndir, sem land vort hefur drýgt, og sem vjer einnig erum samsekir í, egna þig til enn meiri hefndar, ó, svo heyrðu nú, ó Guð! þá iðrunar bæn, sem uppstígur fyrir þig í dag frá svo mörgum hjörtum og helgidómum, og láttu þær blíðka þína hegnandi hönd. Refsaðu oss ekki í þinni rjettlátu reiði með óáran, stríði, landplágum nje hallæri, fyrir vorra synda skuld. Þú hefur kjör vors lífs í þinni almáttugu hendi; kenn oss bæði af þínum typtunum og þínum velgjörðum að geta þekkt þitt föðurhjarta. Náð og friður af Guði Föður, vegna Jesú Krists, í sameiningu Andans, sje yfir gjörvallri hinni kristilegu kirkju! Verndaðu þann konung, sem þú af náð

þinni hefur gefið oss. Blessa þú hann með oss og oss með honum; og varðveittu í náð allt hið konunglega hús. Blessa, ó Guð! bæði hina veraldlegu og andlegu yfirboðara, og gef öllum, sem yfir aðra eru settir, að stjórna í þínum ótta með rjettlæti og góðfýsi.

Gef oss rjettláta dómara og hreinskilna kennendur, sem prýði kristið nafn með ráðvöndum lifnaði. Gef orðsins þjónum Anda þinn og láttu þá, sem orðið heyra, leiðast og stjórnast af þínum Anda, svo þitt ríki útbreiðist og blómgist æ betur og betur um allan heiminn. Taktu þá einnig undir þína föðurlegu vernd, sem eru lítilmótlegir og lágt settir, gefðu þeim þína náð og aðstoð að vera trúir í því hinu litla, unz þú setur þá yfir meira og gjörir þá vegsamlega í dýrð þinni. Gef þú oss í þínum ótta, og með trúmennsku við Konunginn og vora yfirboðara, að njóta friðar og eindrægninnar blíðu blessunar. Virstu með trúnni á þjer að glæða og gróðursetja þeirra innbyrðis elsku, hverra hjörtu heilög bönd hafa áður samanknýtt. Láttu hina uppvaxandi kynslóð árla æfinnar læra að þekkja þig, sem ert

Frelsari mannkynsins. Láttu þau heilögu heit, sem hinir ungu kristnu vinna fyrir þínu altari, að vilja eptirfylgja þjer, verða trúlega efnd og uppfyld. Láttu orðið þitt, þú eilífi Konungur dýrðarinnar! klárt og lífkröptugt hljóma bæði í kirkjum og heimahúsum. Láttu það búa ríkuglega meðal vor, þó vjer sjeum fátækir af flestu öðru. Láttu Kristí kross vera það sigurmerki, sem samansafni oss öllum umhverfis sig, og sem styrki sjerhvern Jesú Krists stríðsmann. Ó, þú Guð allrar þolinmæði og huggunar! láttu sálir þeirra öðlast hugarhægð og hvíld í þjer, sem eru hryggvir og harmandi og hafa engan, sem þeim hjálpað getur, nema þig, miskunsami Faðir! Taktu að þjer alla, sem eru einmana, vinum og vandamönnum sviptir, sjúkir og sorgbitnir í þessa heims táradal, og láttu þá finna sína beztu huggun og harmabót í fagnaðarboðskap Sonar þíns. Álíttu alla í náð, sem vona á þig, og vertu máttugur í sjerhvers veikleika, svo þeir staðist fái í reynsluskóla lífsins og geti sigurinn úr býtum borið. Vjer vitum, ó Guð! að þú gjörir allt langtum betur enn vjer kunnum þig um að biðja; en

æ! vjer getum einasta andvarpað á þessum degi: fyrirgef, fyrirgef vorar margföldu yfirtroðslur, afmáðu syndir vorar sakir miskunar þinnar og fyrir Jesú Krists heilögu verðskuldun! Og þá vjer höfum nú þannig fyrst og einkanlegast beðið um ríki þitt og það rjettlæti, sem þjer er vel þóknanlegt, þá biðjum vjer þar nærst, eptir þínu blessaða leyfi og í nafni Sonar þíns: bættu einnig, gæzkuríki Faðir! náð á náð ofan í hinu tímanlega; gef regn og frjófsamar árstíðir; gef blessun þína af landi og sjó, og láttu allt þjena til dýrðar þinnar, til eflingar og framfara kristni þinnar, til tímanlegrar og eilífrar blessunar. Leið oss til þín, hvert sem þjer þóknast með sorg eða gleði. Veit oss þessa miklu blessan, þó vjer fara ættum alls annars á mis. En vjer vitum oss til gleði, hjartkæri Faðir! að þú á allar lundir vilt bænheyra og blessa oss. Bænheyr oss í Jesú nafni, þá vjer í auðmýkt andans kvökum til þín, eins og hann kenndi oss: Faðir vor, o. s. frv.

Bæn á uppstigningardag.

Vjer upplyptum vorum tilbiðjandi anda í hæðirnar til þín, sigurkrýndi Frelsari vor! og biðjum

þig að blessa oss og biðja fyrir oss. Vjer gleðjum oss í anda við þína upphafningu, af því þín djúpa niðurlæging skeði fyrir vora skuld. Þú ert nú aptur vegsamaður með þeirri dýrð, sem þú áttir hjá föðurnum frá eilífð, þú ert nú sestur á hægra veg tigninni á hæðum. Vjer vitum að oss stendur nú allt gott af þinni himnesku ríkisstjórn; því þú hefur engan veginn yfirgefið þína dýrt endurkeyptu kristni, heldur hefur þú lofað að vera með oss allt til heimsins enda. Þú komst hingað niður til vor úr dýrð þinni, til að endurleysa oss frá syndum og sorg og eilífri glötun, með þinni óverðskulduðu pínu og dauða, og hefur með þessu dýra lausnargjaldi sameinað aptur himinn og jörð, Guð og menn; því skyldum vjer þá ekki gleðja oss við það í dag, að þín mikla mæða og óviðjafnanlega hlýðni allt til dauðans á krossinum er nú svo vegsamlega umbunuð? Því skyldum vjer þá ekki hátíðlega gleðjast yfir því í dag, að þú, vor hjartkæri bróðir! ert svo hátt upphafinn og gefið það nafn, sem er yfir öllum nöfnum? Því skyldum vjer ekki fagna og vera glaðir í dag, á þessari þinni miklu sigurhróss- og

krýningar-hátíð, þar eð vjer vitum þig vera svo guðdómsmáttugan og hafa allt vald bæði á himni og jörðu? þig, sem grundvallað er á allt vort traust, öll vor velferð, öll von sáluhjálpar vorrar? Nú getur þú gjört þá fullkomlega sáluhólpna, sem koma og kvaka til föðursins í þínu nafni, því þú lifir æfinlega til að biðja fyrir þeim. Nú höfum vjer sjeð hvort þú fórst og hvar þú ríkir, og hvern vjer eigum að fyrir árnaðarmann og meðalgangara í hinni himnesku málstofu. Vjer vitum að vjer höfum hjer niðri engan varanlegan samastað, en vjer vitum og sjáum og fullvissumst um það í dag, að vort sanna óðal og rjetta föðurland er á himnum, þar sem þú nú ræður og ríkir, ó Jesú! við hægri hönd föðursins, umkringdur af þínum heilögu og algjörðu, sem óaflátanlega vegsama og tilbiðja þig. Æ, að vjer gjörðum oss verðuga þeirrar blessunar, sem þú lagðir yfir jörðina áður enn þú uppstjest frá henni! Ó, að allt vort líf gæti verið andleg himnaför, með trúrri eptirfylgð og eptirbreytni eptir þjer, sem ert vegurinn, sannleikurinn og lífið! Ó, að allt vort yndi og öll vor umgengni gæti ætíð ver-

ið á himnum, þó vorir rösulu fætur reiki um stundarsakir hjer niðri í duptinu! Æ! vjer vitum, að þeir einir eiga góða heimvon í himininn, sem hafa hegðað sjer hjer í heimi vel og kristilega; já, kristilega, líkt Kristi lærimeistara og fyrirrennara vorum á braut lífsins. Og þó vjer megum hjer margt líða og mörgu hafna fyrir þíns nafns sakir, sem langtum meira máttir líða og á þig leggja fyrir vora skuld: þá lát þína himnaför daglega minna oss á það, að allir þeir, sem þolinmóðir og trúlyndir bera sinn kross eptir þjer, skulu fá að verða dýrðlegir með þjer. Lát það æ ljóslifandi sveima oss fyrir sálar sjónum, þegar vjer þreytu kennum í hinni þungu en þó góðu baráttu, að sigurkransinn er fagur, sem vjer fá skulum, þegar öllu lífs- og dauðastríði er lokið, og að þá er verðkaupið nóglegt á himnum. Æ! hjálpaðu oss til þess, Frelsari vor! með guðdómsmáttugri aðstoð anda þíns, að vjer einnig mættum eptir oss skilja minningu vora í blessun, þegar þú tekur oss burt hjeðan upp til þín, hvar oss æ er gott að vera. Ó, kenn oss þessa vizku í dag, á þínum uppstigningar degi, himinríkjandi

Frelsari! þá munum vjer ósegjanlega gleðjast, þegar þú um langt eður skamt lætur oss á sælli stund fá að leysast hjeðan og lifa með Drottni, því það er miklu betra. Ó, yndæl er þá unnin þraut og óumræðilega lífsætir ávextir hins sæla sigursins. Æ! gef oss hann sem flestum úr býtum að bera, mikli og miskunsami sigurvegari! fyrir þinn eigin dýrðlega sigur og alla þína heilögu verðskuldan. Þá verður mikil dýrðin þín og mikill hópur þinna dýrðlegu! Amen.

Bæn á hvítasunnu.

Heilagi Faðir! helga þú oss í sannleikanum, þín orð eru sannleikur. Himinríkjandi Frelsari! láttu þitt sannleiks- og náðar-ríki koma til vor, búa og blómstra í oss og umhverfis oss. Guð heilagi Andi! sem útgengur frá Föður og Syni til kristinna manna safnaða um allan heiminn, til að víðfrægja og vegsama Jesú nafn, gjör þú hið eilífa orð lífsins lifandi og kröptugt til sáluhjálpar, bæði á vörum kennendanna og í hjörtum tilheyrendanna. Úthell þjer í allra vor hjörtu, svo að í söfnuði Jesú Krists sje eitt hjarta og ein

sál. Láttu oss alla vera með einum huga, stöðuga í bæn og ákalli; þá mun Faðir vor á himnum gefa öllum heilagan Anda, sem hann þar um biðja, til þess sem nytsamlegt er, eptir útmælingu hans blessuðu náðar og speki. Lát þú hann upplýsa fyrir oss alla ráðgátu þessa lífs, sætta oss við allt, sem oss að höndum ber eptir vilja og úthlutun Guðs, hugga og hjálpa oss í öllum vorum vandræðum og mannraunum, leiðrjetta og sannfæra oss þá vjer förum villir vegar, minna oss á allt, sem Jesús kunngjörði, bauð og lofaði oss, og gjöra oss ætíð árvakra, kappfulla og óþreytanlega í vinnu og verki Drottins vors. Lát hann auka í oss trúna, styrkja hjá oss vonina, glæða og efla í og með oss kærleikann. Lát hann gjöra vel vegljóst umhverfis oss, svo vjer ekki missum sjónar af takmarkinu, heldur fáum höndlað hnossið, sem brosir upp á oss við enda veðhlaupsins. Og loksins þegar heimur þessi hverfur og úthýsir oss, lát oss þá fundið geta krapt komandi aldar, og lát þá anda þinn sýna oss dýrð og fegurð þess ríkis, í hverju Drottinn Jesús hefur öllum þeim yndislegan samastað tilbúið,

sem ljetu sjer hjer af Guðs góða Anda stjórna. Já, þegar vjer sjálfir ekki vitum hvers oss biðja ber, æ! svo gakk þá á milli og bið fyrir oss með óumræðanlegum andvörpunum. Ó, kom þú til vor í dag, þú kraptur Guðs, þú eilífa ljós, þú andi Guðs og dýrðarinnar! kom, og hrær og helga svo hjörtu vor, að hver og ein hræring hjarta vors bærist Guði til dýrðar! Láttu þinn blessaða blæ sveima að nýju yfir því, sem kann að vera dautt og dofið í oss, og gef því andlega endurfætt líf og stöðuga stefnu að takmarki vorrar háleitu og himnesku ákvörðunar. Skapa þú í oss nýtt og hreint hjarta, gef oss nýjan, staðfastan anda, og krýn Jesú endurlausnarverk með vorri helgun. Eins og blómsturbikarinn opnar sig móti endurnæringu morgundaggarinnar og il sólarinnar, æ! svo opna þú einnig hjörtu vor móti náðardögg Jesú evangelíí og líti og ljósi hinnar sönnu rjettlætissólar. Ó Guð! þú sem vegsamaðir Son þinn elskulegan með ástgjöfum heilags Anda, þegar þú stofnsettir kirkju Jesú Krists á jörðunni, æ, minnstu þessa þíns blessaða fyrirheitis: að þú viljir úthella Anda þín-

um yfir allt hold, og láttu engan meðal vor fara varhluta af hans guðdómlegu náðarverkunum. Láttu náð þína og sannleika kunngjörast og útbreiðast, allt í frá uppgöngu sólarinnar og inn til hennar niðurgöngu, svo að sem flestir bræðra vorra, sem enn nú eru myrkur, mættu verða ljós í Drottni, þangað til vjer allir erum komnir til einingar í trúnni og þekkingunni á Syni Guðs, og höfum náð fullorðins aldri og fullkomnum þroska Jesú Krists safnaða. Hjartkæri Faðir! lát þinn heilaga Anda kenna oss að tala þeirri tungu, sem vegsami þig, og tak aldrei þinn heilaga Anda burt frá oss! Ó þú Andi sannleikans og heilagleikans, Andi huggunarinnar og friðarins, gef oss speki og helgun af hæðum! gef oss sælu og sáluhjálp í hæðum! Bænheyr oss, þríeini Guð! í nafni Föður og Sonar og heilags Anda! Amen.

Bæn eptir húslestur.

Lofaður og vegsamaður sjert þú, himneski Faðir! fyrir gjöf þíns heilaga orðs, með hverju þú uppfræðir, áminnir og endurnærir vorar ódauðlegu og dýrt endurkeyptu sálir. Vjer finnum nú lífsætt

til þess hvað sælir þeir eru, sem fá að heyra Guðs orð og varðveita það síðan í góðu og siðsömu hjarta, og færa af því ávöxt í stöðuglyndi; því þó allt annað breytist og bregðist í þessum stundarheimi, þá breytist aldrei nje bregzt þitt sannleiks orð og náðarríku fyrirheit. Það hefur þú gefið oss fyrir ljós á vorum vegum og lampa vorra fóta, svo vjer fáum fetað án flekks og vansa ferilinn, sem til lífsins liggur, til vors sameiginlega, eptirþreyða föðurlands á himnum. Í því átt þú, himneski Faðir! tal við oss, börnin þín, og kunngjörir oss vilja þinn og vora eilífu ákvörðun; já, í því ert þú, guðdómlegi Frelsari! ásamt ástgjöfum Anda þíns með og hjá oss, og vilt vera það allt til heimsins enda. Æ! lát það verða öllum oss fyrir trúna guðlegan krapt til vorrar sáluhjálpar. Þá munum vjer geta með andlegri sigursæld unnið vort ætlunar- og skyldu-verk, verk trúarinnar og kærleikans, fræddir af þínu orði, vegleiddir af þínum Anda, styrktir af þinni náð. Æ! fyrirgef oss, Drottinn! hvað sorglega opt vjer höfum þó bæði vanrækt og vanbrúkað þetta dýrmæta náðarmeðal; því vjer viðurkennum það með

angri og iðrun, að þær náðarstundir eru eins ó-
teljandi eins og vorir andardrættir, á hverjum þú
hefur viljað samansafna oss undir þína náðar-
vængi, eins og hænan sínum ungakindum, til að
fræða, leiðrjetta og hugsvala oss, og gefa sálum
vorum andlega upplyptingu frá dimmu þessarar
jarðar, til vorra himnesku átthaga í tjaldbúðum
ljóssins. Lát þú nú þitt lífs og náðarorð verða
að lífi og anda í allra þeirra hjörtum, er það heyra
og um hönd hafa. Lát þenna þjer helgaða dag
breiða sína blessan yfir alla hina dagana. Lát
oss leggja það á hjarta, að oss ber öllum fyrst
að leita Guðs ríkis og hans rjettlætis, því þá að
eins hefur þú lofað oss, Guð vor Faðir! öllu öðru
góðu í viðbót. Æ! lát þitt blessaða sannleiks
orð útbreiðast í frá uppgöngu sólarinnar og allt
til hennar niðurgöngu, svo að allar ættkvíslir mann-
anna fái ásamt oss að þekkja þig einan sann-
an Guð, og þann, sem þú sendir, Jesúm Krist.
(Jóh. 17, 3.). Æ! endurvitka, vek og verm vor
dofnu og köldu hjörtu, og lát ekki af að knýja
á þau með náðarverkunum Anda þíns í orðinu,
svo vjer fáum þekkt, að það er þín yndæla og

umhyggjufulla hirðisrödd, Frelsari vor! er svo blítt og sáluvekjandi býður oss að koma til þín, svo þú getir verið með oss í öllu andstreymi lífsins og náir að hugsvala og hjálpa oss í aðförum hins síðasta óvinar dauðans, unz öllu lífsins og dauðans stríði er lokið og vjer höfum öðlast hið eilífa lífið, sem er þín náðargjöf, Faðir miskunsemdanna! í Drottni vorum Jesú Kristi. Bænheyr oss, góði himneski Faðir! fyrir hans skuld, sem er líf og ljós mannanna. Æ! bænheyr þú oss í Jesú nafni! Amen.

Eitt vers.

Lagið: Hjartað, þankar, hugur, sinni.

Ber þú nú, Jesús! bænina mína, blessaðan fyrir Föðurinn þinn, legg þú mjer svo liðsemd þína, að líti hann á kveinstaf minn; fyrir þitt heita hjarta blóð, heyr þú mig nú, elskan góð! þjer sje lofgjörð lögð og framin, lifandi Guð! um aldir, amen!

Litill eptirmáli.

Meðan fyrri partur kvers þessa var undir prentun, bað jeg merkisprestinn sjera E. Thorlacíus í Saurbæ um leyfi að láta prenta hátíða- og helgidaga-bænir hans, þó þær væri áður prentaðar í seinna upplagi Laxdals bæna, sem ekki var nema 600. Jeg vissi að höfundurinn vildi gjarnan breyta þeim lítið eitt og laga prentvillur, sem í þeim voru. Nú með því jeg hef fengið hið umbeðna leyfi, þá koma hjer bænir þessar fyrir almennings sjónir í annað sinn, með höfundarins eiginhandar breytingu og lagfæringu.

Ritað á fyrsta sumardag 1857.

J. Grímsson
gullsmiður.

Kverið kostar 16 sk. í materíu og fæst til kaups hjá útgefaranum.

